

Ovu propoved možeš naručiti na CD-u dobravest@bluewin.ch

"A kad su putovali, uđe u jedno selo; neka žena po imenu Marta primi ga u svoju kuću. Ona je imala sestru po imenu Mariju, koja je sela kraj nogu Gospoda i slušala njegovu besedu. A Marta se mnogo trudila da ga što bolje posluži. Ona priđe i reče: Gospode, zar ne mariš što me je moja sestra ostavila samu da služim? Reci joj, dakle, da mi pomogne. A Gospod joj odgovori i reče: Marta, Marta, brineš se i uznemiravaš se za mnogo, a jedno je potrebno. Marija je, naime, izabrala dobri deo koji joj se neće oduzeti." (Lk. 10:38-42)

Isus je imao tri bliska prijatelja koja su živela u Vitaniji. Često je boravio u njihovom domu, kad bi se našao u Judeji. Lazar, Marija i Marta su bili u srodstvu, brat i sestre. Živeli su zajedno u istoj kući, čiji vlasnik verovatno bila Marta, pošto evanđelist Luka beleži da je Marta ta koja je "primila" Isusa, kad je dolazio kod njih (Lk. 10:38). Vitanija se nalazila na istočnoj padini Maslinske gore, na putu koji je vodio iz Jerusalima ka Jerihu. Bila je samo na oko kilometar i po udaljena od Jerusalima, što je oko pola sata hoda. Bilo je to veoma uobičajno mesto gde je Isus svraćao sa svojim učenicima, kada bi dolazio za praznike ili kakvom drugom prilikom u posetu Jerusalimu i hramu. Postoje tri pasusa u Pismu gde se spominje Marta. U Luki 10:38-42, kada Isus uči u njenom domu, dok je ona prezauzeta oko pripremanja hrane za njene goste. U Jovanu 11:1-44, gde Isus vaskrsava njenog mrtvog brata iz groba. U Jovanu 12:2, kada Isus posećuje njen dom, šest dana pre svog raspeća na krst. Tu Martu opet nalazimo prezaopslenu oko pripreme hrane, dok njena sestra Marija čini pomazanje nad Isusom veoma skupim mirisom.

Šta to nama skreće pažnju? (Lk. 10:39-40)

Marija i Marta su bile sledbenica Isusa Hrista. Ove dve žene su se prema Isusovim posetama odnosile na potpuno dva različita načina. Svaka od njih je imala svoj pristup, prioritet s obzirom na Gospoda. Njihovi prioriteti su bili u konfliktu, jer Marija je težila duhovnim a Marta se brinula za fizičke potrebe. Zar ovakve krajnjosti ne nelazimo i danas u većini crkava?

Ako pažljivo čitamo pasus, uvidećemo da je Marija bila u kuhinji sa Martom, sve dok Isus nije počeo da naučava. Marta jasno kaže da je sestra "ostavila" da dalje radi sama. Isus zna da ni Marija ni Marta ne mogu da žive samo od hleba (Mat. 4:4). I sada je bilo vreme da se "prožvaka i pojede" malo pravog duhovnog hleba, koji je Isus nudio oko Njega okupljenim dušama. Marta to nije videla, jer je njena pažnja bila skrenuta ka drugim stvarima koje su je zaokupljale i brinule. Ponekad i neke dobre i pozitivne stvari, mogu toliko okupirati našu pažnju, energiju i vreme, da počnemo zanemarivati ili uskraćivati ono što je dobro za vlastitu dušu. Bog nas nije blagoslovio porodicom, prijateljima, poslom, službom, sposobnostima ili talentima, da bi se mi svime time mogli opravdavati pred Njime, za sve propušteno ili zanemareno (blisko) zajedništvo sa Njim samim. Zar On ne govori da bez Njega ne možemo učiniti ništa? (Jn. 15:5).

Nezabrinjavajmo se drhteći oko svega (Lk. 10:41)

Briga je poput ubice. Mnoge fizičke i mentalne bolesti na današnjem čoveku su posledica stresa. Kako vidimo u ovom pasusu Marta je bila očigledno stresno zabrinuta. Ona to jasno pokazuje svojim pitanjem: "Gospode, zar ne mariš...?" Možemo je zamisliti kako trčkara i radi po kuhinji dok priprema hranu za svoje goste, a onda joj odjednom "puca film" i dolazi pred Isusa sa jednim ovakvim pitanjem. Naravno, Gospod se uvek brine i sve primećuje, ali On ne vidi problem tamo gde ga Marta vidi. On vidi drugi problem, koga Marta u celoj toj situaciji nije ni svesna. Gospod je više zabrinut za Martino stanje uma i duše, nego za hranu i njeno pripremanje a koju kasnije treba da pojedu.

Kada vera jača, briga slabi.

Ovo je jedna od glavnih lekcija, koju je Isus ranije podučavao u svojoj službi, kroz propoved na gori: "Ne brinite se dakle govoreći: šta ćemo jesti? ili: šta ćemo piti? ili: šta ćemo obući? Jer sve to traže mnogobošci: zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno. Tražite prvo carstvo i pravednost njegovu, a sve ovo dodaće vam se." (Mat. 6:31-33) Ako u svome životu pravilno postavimo prioritete (stavimo stvari Carstva nebeskog na prvo mesto), onda ćemo šanse da dobijemo šlog (zbog stresa) znatno umanjiti.

Najvažnija stvar (Lk. 10:42)

"Dobar deo" koji je izabrala Marija, je bio to da je slušala učenje svog Gospoda. Reč koju je On govorio tog dana, je bila mnogo važnija i korisnija, od sveg jela koje bi se tog dana pripremilo i pojelo. Dakle, ako smo previše zauzeti da imamo zajedništvo sa Isusom, kroz molitvu i čitanje njegove Reči, i da nad njom razmišljamo, i nastojimo je razumeti i prihvatati tako da je živimo, onda sa našom duhovnošću nešto ozbiljno nije u redu. Ako se naše "hodanje u veri" uglavnom svodi na odlaske u crkvu, i ako smo tokom sedmice previše zauzeti da vidimo, primimo i zahvalimo se za svaki mali blagoslov koji nam Gospod dariva, ako naša svakodnevica je postala čista rutina življenja, tako da uopšte više ne primećujemo ljude oko nas i njihove potrebe, ako jednostavno druge isključujemo iz našeg života - onda je to za nas zvono za uzbunu, koje nam govori da nešto sa nama nije u redu. Vaskrsenje i život "Reče joj Isus: ja sam vaskrsenje i život; ko veruje u mene - živeće - ako i umre." (Jovan. 11:25)

Posle Lazarove smrti, kada je Isus krenuo u Vitaniju. Marta je bila ta, koja mu je trčala u susret, dok je Marija ostala kod kuće. Njene reči koje mu ona upućuje prilikom tog susreta, su mešavina vere i optužbe: "Gospode, da si bio ovde, ne bi umro moj brat." (Jovan. 11:21).

Pre negoli zbog svog postupka optužimo Martu, moramo znati da su mnogi verni otuživali ili kritikovali Boga za nešto ili zbog nečega. Avram, Jov, Mojsije, David i Jeremija su samo neka od imena. Bog izgleda da ima više strpljenja sa ovima, nego li sa onima koji Mu gundaju i

Isus i zabrinuta Marta

Napisao Dobra vest

petak, 22 januar 2010 11:57 - Posljednje ažuriranje utorak, 05 april 2011 10:34

nemaju vere, poput Izraelaca u pustinji. Martina vera u Isusa nije nestala. Kada ju je Isus upitao, šta to ona veruje u vezi sa Njim, ona je bez dvoumljenja odgovorila: "Gospode; ja sam uverena da si ti Hristos, Sin Božiji, koji treba da dođe na svet." (Jovan. 11:27). U našem pasusu, Isus je na Martinu zabrinutost naglasio da je samo "jedno potrebno".

Ja verujem da je On pri tome mislio na veru. Vera dolazi (nastaje) kroz slušanje Reči Božje (Rim. 10:17). Vera je ta kojom se pobeđuje svet (1. Jn. 5:4). Bez vere je nemoguće ugoditi Bogu (Jev. 11:6). Mi moramo održati veru, ako želimo primiti venac večnog života (2. Tim. 4:7-8). Iz ovih razloga, evanđelje uči da muškarci i žene, treba da su vođeni da dođu pod poslušnost vere (Rim. 16:26). Isus je prišao grobu u koji je bilo položeno telo Martinog brata. On je tu ležao već četiri dana, ali za Onoga koji u svojoj ruci drži ključeve života i smrti, to nije predstavljalo problem, da Lazar na Njegovu zapovest ustane.

Služiti isusa sa ravnotežom

"Tamo mu prirediše večeru, i Marta je služila, a Lazar je bio jedan od onih koji su s njim ležali za trpezom." (Jovan. 12:2). Ovde ponovo vidimo Martu kako služi oko trpeze. Vreme i svrha ovog okupljanja je da se jede večera. Isusova zemaljska služba se bliži svom kraju, i čini mi se da su tome Marija i Marta više svesnije od samih apostola. Marija čini pomazanje nad Isusom, na njegove noge sipa skupi miris, i otvoreno plače - izliva svoje obožavanje i tugu. Marta opet, čini ono što zna najbolje. Ona svom Gospodu sprema svoju poslednju večeru, u svom domu. Ovaj put, nema nikakvih prigovora ili pritužbi. Ona zna da je Gospod krenuo na mesto (smrti), odakle je pozvao njenog brata Lazara. Zapamtimo zauvek, kome to verujemo. On je Isus, koga je Marta prepoznala kao Hrista (Mesiju), i kao Sina Božjega. Dok joj se Isus otkrio kao Onaj koji je utelovljeno "vaskršnuće i život", dokazao je to tako pošto je digao njenog brata iz mrtvih. Dokazaće ponovo, posle tri dana, nad svojim mrtvim telom. On će ustati! S vaskršlim telom, pobediti smrt, daće i tebi mogućnost da mu se približiš, ako to još iz bilo kojeg razloga nisi, da ga prepoznaš, da ga upoznaš i da lično od Njega primiš pomazanje u tvojoj službi, u tvom životu. Da bi se to dogodilo potrebna ti je „vera“, vera dolazi kroz slušanje Božije Reči (Rim. 10:17) Propoved o Martinom otkriću nam Biblija divno prikazuje. Ali naravno, želim pre toga da da vas upitam: Da li ste vi kroz ovu propoved prepoznali Isusa?

Da li je ova diskusija govorila vašem srcu? Ako jeste, potvrdi to tvom bližnjemu sa leve ili desne strane, kao i onima iza i ispred tebe. Hvala! Ovo je dan koji stvori Bog za sve nas, a posebno za tebe. Da li možda želite da se molite sa nama zajedno za odgovore koje eventualno u vezi sa ovom temom tražite ili oslobođenje od sumnje koja vas rastavlja sa Bogom? Svi koji to iskreno žele neka ustanu, to je znak Gospodu da pošalje svoga Duha na tebe. Takođe pozivam sve one koji još nisu svoj život predali Isusu Hristu, da iziđu do oltara, iz ljubavi prema Bogu i vama,

Isus i zabrinuta Marta

Napisao Dobra vest

petak, 22 januar 2010 11:57 - Posljednje ažuriranje utorak, 05 april 2011 10:34

rado ćemo se za vas moliti, i podržati pomoći da to učinite, tek tada će početi novi život u vama.

Radujemo se vašem javljanju! dobravest@bluewin.ch

Sada nemoj razmišljati štaće reći ovaj, ili onaj ako pristupiš pred lice Božije, nego šta će sada reći Bog za tvoju prošlost, sadašnjost i budućnost! Razmisli za trenutak - gdeće ti duša?.

Božiji blagoslov,

Odgovara: misionar: Nikola Mijatov-Meister